

Identificarea Sistemelor – Laborator 10

Identificarea ARX recursivă

Organizare

Recitiți regulile de organizare din lab 2, ele se vor aplica și acestui laborator. Singurul lucru care se schimbă este link-ul de dropbox, care pentru acest laborator este:

<https://www.dropbox.com/request/zHP07mqLvekya8InLi9p>

Descrierea laboratorului

Vom studia în acest laborator varianta recursivă a metodei ARX, vezi cursul *Identificarea recursivă*.

Fiecărui student i se alocă de către profesor un index pentru setul de date. Apoi, studentul descarcă fișierul Matlab ce formează baza laboratorului de pe pagina cursului. Fișierul conține datele de identificare în variabila `id`, și separat datele de validare în variabila `val`.

Se știe în avans că ordinul sistemului este n , dat în variabila `n` din fișierul de date; că sistemul are o structură de tip eroare de ieșire, OE; și că nu are timp mort. Pentru a compensa nepotrivirea cu structura ARX vom lua ordine mai mari pentru modelele ARX pe care le vom căuta. Recomandarea este să alegeți $na = nb = 3 \cdot n$.

- Implementați algoritmul ARX recursiv într-o funcție care primește la intrare setul de date de identificare, ordinele modelului na și nb , vectorul inițial de parametri $\theta(0)$, și matricea inversă inițială $P^{-1}(0)$. Funcția trebuie să producă la ieșire o matrice $\Theta \in \mathbb{R}^{N \times (na+nb)}$ conținând pe fiecare linie k vectorul de parametri $\theta(k)$: întâi coeficienții a_1, \dots, a_{na} ai polinomului A , și apoi coeficienții b_1, \dots, b_{nb} din B (acest format este compatibil cu cel al funcției Matlab deja existente, așadar rezultatele celor două funcții vor fi mai ușor de comparat). Un pseudocod cu mai multe detalii decât cel prezentat la curs este inclus mai jos.
- Rulați identificarea ARX recursivă folosind funcția `dvs.`, pe datele de identificare, pornind de la o inversă inițială $P^{-1}(0) = 100I_{na+nb}$. Comparați pe datele de validare calitatea celor două modele: unul cu parametri finali găsiți după procesarea întregului set de date; și altul după 10% din date. Care model este mai bun, și de ce?
- Opțional, dacă aveți timp, repetați experimentul inițial, dar de această dată cu funcția `rarx` deja existentă în Matlab. Comparați rezultatele produse de această funcție (de ex., modelele de la 10% și 100% din date) cu cele ale funcției `dvs.`, verificând dacă sunt la fel sau similare.

Funcții relevante din toolbox-ul de identificare a sistemelor: `rarx`, `idpoly`, `compare`. Indicii adiționale:

- După ce aveți polinoamele A și B ca vectori de coeficienți în ordinea crescătoare a puterilor lui q^{-1} , folosiți `idpoly(A, B, [], [], [], 0, Ts)` pentru a genera modelul ARX, unde `Ts` este perioada de eșantionare. Nu uitați că toți vectorii de coeficienți din polinoame trebuie să conțină întotdeauna coeficienții constanți (puterea 0 a argumentului q^{-1}), care trebuie să fie 1 în A , și 0 în B . Țineți cont că matricea de parametri returnată de algoritm *nu* conține acești coeficienți constanți.

-
- 1: inițializează $\hat{\theta}(0)$ (vector coloană $na + nb$), $P^{-1}(0)$ (matrice $(na + nb) \times (na + nb)$)
 - 2: **loop** la fiecare pas $k = 1, 2, \dots$
 - 3: extrage $u(k), y(k)$
 - 4: formează vectorul de regresori ARX:

$$\varphi(k) = [-y(k-1), \dots, -y(k-na), u(k-1), \dots, u(k-nb)]^\top$$
 - 5: găsește eroarea de predicție $\varepsilon(k) = y(k) - \varphi^\top(k)\hat{\theta}(k-1)$ (un scalar)
 - 6: actualizează inversa: $P^{-1}(k) = P^{-1}(k-1) - \frac{P^{-1}(k-1)\varphi(k)\varphi^\top(k)P^{-1}(k-1)}{1+\varphi^\top(k)P^{-1}(k-1)\varphi(k)}$
 - 7: calculează ponderile: $W(k) = P^{-1}(k)\varphi(k)$ (vector coloană $(na + nb)$)
 - 8: actualizează parametrii: $\hat{\theta}(k) = \hat{\theta}(k-1) + W(k)\varepsilon(k)$
 - 9: **end loop**
-

- Funcția existentă `rarx` preia la intrare setul de date de identificare, ordinele modelului na și nb și întârzierea nk sub formă de vector, argumentele 'ff', 1 care configurează algoritmul la fel cu cel din curs, vectorul inițial de parametri $\theta(0)$, și matricea inversă inițială $P^{-1}(0)$. Matricea numită P în documentația funcției Matlab `rarx` este de fapt matricea *inversă* P^{-1} din curs, fiți așadar atenți când o alegeți. Funcția produce la ieșire o matrice Θ în același format cu cel explicat mai sus.